Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

den 20 september 2019*

”Talan om ogiltigförklaring – Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Talan väckt av tredjeland – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Avvisning”

I mål T-65/18,

Bolivarianska republiken Venezuela, företrädd av F. Di Gianni och L. Giuliano, advokater,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av P. Mahnič och L. Ozola, därefter av P. Mahnič och A. Antoniadis, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av, för det första, rådets förordning (EU) 2017/2063 av den 13 november 2017 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 295, 2017, s. 21), för det andra, rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning nr 2017/2063 (EUT L 276, 2018, s. 1), och, för det tredje, rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), i den del bestämmelserna i dessa rättsakter avser Bolivarianska republiken Venezuela,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden H. Kanninen, samt domarna J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (referent) och I. Reine,

justitiesekreterare: handläggaren F. Oller,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 8 februari 2019,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Den 13 november 2017 antog Europeiska unionens råd beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 295, 2017, s. 60). I detta beslut uppställs för det första ett förbud mot att exportera vapen, militär eller annan utrustning som kan användas för internt förtryck, samt utrustning, teknik eller programvara för övervakning, till Venezuela. För det andra uppställs i beslutet ett förbud mot att tillhandahålla Venezuela ekonomiska, tekniska eller andra tjänster relaterade till sådan utrustning och teknik. För det tredje föreskrivs det i beslutet att tillgångar och ekonomiska resurser tillhörande vissa personer, enheter och organ ska frysas. Enligt skäl 1 i beslut 2017/2074 antogs beslutet med anledning av den fortsatta försämringen av situationen i Venezuela med avseende på demokratin, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna.

2 I artikel 13 andra stycket i beslut 2017/2074 anges att beslutet ska ses över kontinuerligt och att det ska förlängas eller vid behov ändras, om rådet bedömer att målen för beslutet inte har uppnåtts. I första stycket i nämnda artikel, i dess ursprungliga lydelse, föreskrevs att beslut 2017/2074 var tillämpligt till och med den 14 november 2018. Genom rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut 2017/2074 (EUT L 276, 2018, s. 10), förlängdes giltigheten av beslut 2017/2074 till den 14 november 2019, samt ändrades punkt 7 i bilaga I till beslutet, vilken avsåg en av de personer som omfattades av frysningen av ekonomiska resurser.

3 Den 13 november 2017 antog rådet även förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 295, 2017, s. 21), med stöd av artikel 215.2 FEUF och beslut 2017/2074.

4 I artikel 2 i förordning nr 2017/2063 anges att det är förbjudet att tillhandahålla tekniskt bistånd, förmedlingstjänster, finansiering eller ekonomiskt stöd, samt andra tjänster som är relaterade till varor eller teknik som finns upptagna i Europeiska unionens gemensamma militära förteckning, antagen av rådet den 17 mars 2014 (EUT C 107, 2014, s. 1), till fysiska och juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Venezuela.

5 I artikel 3 och bilaga I till förordning nr 2017/2063 föreskrivs att det även är förbjudet att sälja, leverera eller exportera utrustning som kan användas för internt förtryck, såsom vapen, ammunition, fordon för kravallbekämpning och transport av fångar, explosiva ämnen, och att tillhandahålla tekniskt bistånd, förmedlingstjänster, finansiering eller ekonomiskt stöd, samt andra tjänster som är relaterade till sådan utrustning, till fysiska och juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Venezuela.

6 I artikel 4 i förordning nr 2017/2063 föreskrivs att med avvikelse från artiklarna 2 och 3 i förordningen får medlemsstaternas behöriga myndigheter, på de villkor som de anser vara lämpliga, ge tillstånd till vissa åtgärder.

7 För det fall att medlemsstaternas behöriga myndigheter inte har meddelat ett förhandstillstånd, är det enligt artiklarna 6 och 7 och bilaga II till förordning nr 2017/2063 förbjudet att sälja, leverera eller exportera utrustning, teknik eller programvara för paketinspektion, nätavlyssning, övervakning, röstigenkänning, störning, och att tillhandahålla tekniskt bistånd, förmedlingstjänster, finansiering eller ekonomiskt stöd, samt andra tjänster som är relaterade till sådan utrustning, teknik eller programvara, till fysiska och juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Venezuela.

8 Enligt artikel 20 i förordning nr 2017/2063 ska ovannämnda förbud tillämpas:

”a) inom unionens territorium, inbegripet dess luftrum,

b) ombord på alla flygplan och fartyg som omfattas av en medlemsstats jurisdiktion,

c) på varje person inom eller utanför unionens territorium som är medborgare i en medlemsstat,

d) på varje juridisk person, enhet eller organ, inom eller utanför unionens territorium, som har bildats eller stiftats enligt en medlemsstats rätt,

e) på varje juridisk person, enhet eller organ med avseende på varje form av affärsverksamhet som helt eller delvis bedrivs i unionen.”

9 Med förbehåll för undantag föreskrivs dessutom i artiklarna 8–11 och bilagorna IV och V till förordning nr 2017/2063 att tillgångar och ekonomiska resurser tillhörande vissa fysiska och juridiska personer, enheter och organ ska frysas, samt ett förbud mot att göra sådana tillgångar tillgängliga för dem.

10 I artikel 17.4 i förordning nr 2017/2063 anges slutligen att ”[f]örteckningen i bilagorna IV och V ska ses över regelbundet och minst en gång var tolfte månad”. Genom rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning nr 2017/2063 (EUT L 276, 2018, s. 1), ändrades punkt 7 i bilaga IV till nämnda förordning, vilken avsåg en av de personer som omfattades av frysningen av finansiella tillgångar.

Förfarandet och parternas yrkanden

11 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 6 februari 2018 väckte Bolivarianska republiken Venezuela förevarande talan mot förordning 2017/2063, i den del Venezuela berörs av förordningens bestämmelser.

12 Genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 3 maj 2018 framställde kommissionen en invändning om rättegångshinder med stöd av artikel 130 i tribunalens rättegångsregler. Bolivarianska republiken Venezuela inkom med sitt yttrande över denna invändning den 27 juni 2018.

13 På förslag av fjärde avdelningen beslutade tribunalen, den 17 oktober 2018, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning, i enlighet med artikel 28 i rättegångsreglerna.

14 På förslag av referenten beslutade tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning), att enligt artikel 130.6 i rättegångsreglerna inleda det muntliga förfarandet, endast avseende huruvida talan kunde tas upp till prövning. Som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna anmodade tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) parterna att skriftligen besvara en fråga. Parterna besvarade denna anmodan genom skrivelser av den 14 december 2018.

15 Genom särskild handling, som inkom till tribunalens kansli den 17 januari 2019, justerade Bolivarianska republiken Venezuela, med stöd av artikel 86 i rättegångsreglerna, sin talan så att den även avser beslut 2018/1656 och genomförandeförordning 2018/1653, i den del Venezuela berörs av bestämmelserna i dessa rättsakter. Rådet besvarade inlagan om justering av talan den 5 februari 2019.

16 Bolivarianska republiken Venezuela har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara, för det första, förordning 2017/2063, för det andra, genomförandeförordning 2018/1653 och, för det tredje, beslut 2018/1656, i den del Venezuela berörs av dessa rättsakters bestämmelser,

– förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

17 I sin invändning om rättegångshinder har rådet yrkat att tribunalen ska

– avvisa talan,

– förplikta Bolivarianska republiken Venezuela att ersätta rättegångskostnaderna.

18 I sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder har Bolivarianska republiken Venezuela yrkat att tribunalen ska ogilla invändningen om rättegångshinder.

19 Rättegångsdeltagarna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor om huruvida rättegångshinder var för handen vid förhandlingen den 8 februari 2019.

Rättslig bedömning

Talan i den del den avser förordning 2017/2063

Inledande synpunkter

20 I ansökan har Bolivarianska republiken Venezuela yrkat att förordning 2017/2063 ska ogiltigförklaras i den del dess bestämmelser avser Venezuela.

21 I sin begäran om att tribunalen skulle pröva huruvida talan kunde tas upp till prövning, utan att pröva målet i sak, uppgav rådet att det, med hänsyn till hur ansökan utformats, ansåg att Bolivarianska republiken Venezuela avsåg artiklarna 2, 3, 6 och 7 i förordning 2017/2063. Bolivarianska republiken Venezuela invände inte mot denna tolkning av ansökan, vare sig i sina inlagor eller vid förhandlingen.

22 Tribunalen finner således att talan, såvitt den avser förordning 2017/2063, endast avser artiklarna 2, 3, 6 och 7 (nedan kallade de angripna bestämmelserna).

Upptagande till prövning

23 Rådet har åberopat tre grunder för att talan ska avvisas, nämligen för det första att Bolivarianska republiken Venezuela saknar berättigat intresse av att få saken prövad, för det andra att Venezuela inte är direkt berörd av de angripna bestämmelserna och, för det tredje, att Venezuela inte är en ”fysisk eller juridisk person” i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

24 Tribunalen kommer att behandla frågan huruvida talan kan tas upp till prövning genom att först pröva den andra grund för avvisning som rådet har åberopat, och som avser att Bolivarianska republiken Venezuela inte är direkt berörd av de angripna bestämmelserna.

25 Rådet har hävdat att Bolivarianska republiken Venezuela inte är direkt berörd av de angripna bestämmelserna, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

26 I detta avseende har rådet gjort gällande att Bolivarianska republiken Venezuela inte kan påstå sig vara direkt berörd av de angripna bestämmelserna genom att hävda att de syftar till att tvinga Venezuela att upphöra med sin politik. Frågan huruvida en rättsakt direkt påverkar en sökandes rättsliga ställning beror nämligen på rättsaktens innehåll och inte på dess syfte.

27 Dessutom kan en rättsakt som förbjuder en viss verksamhet endast medföra direkta verkningar för den situation som de som utövar sådan verksamhet befinner sig i. De konsekvenser som ett sådant förbud kan medföra för andra personer kan inte anses följa direkt av rättsakten i fråga. De angripna

bestämmelserna uppställer inte något förbud för Bolivarianska republiken Venezuela. Enligt artikel 20 i förordning nr 2017/2063 förbjuder den endast fysiska eller juridiska personer som omfattas av Europeiska unionens jurisdiktion att direkt eller indirekt sälja eller exportera utrustning och teknik, samt vissa därtill relaterade tjänster, till Venezuela.

28 Bolivarianska republiken Venezuela har genmält att den omständigheten att artikel 20 i förordning nr 2017/2063 *a priori* undantar Venezuela från förordningens tillämpningsområde, inte hindrar att den ger upphov till rättsverkningar för Venezuela. Artiklarna 75 och 215 FEUF ger nämligen unionen befogenhet att anta ekonomiska sanktioner som är avsedda att ha verkan i tredjeländer. I förevarande fall uppställs i de angripna bestämmelserna ett förbud mot att tillhandahålla Venezuela militär utrustning, teknik, programvara och därtill relaterade tjänster, för att förhindra att Venezuela använder dessa för att utöva internt förtryck och för att förmå Venezuela att ändra sin politik som påstås vara förtryckande. För att uppnå detta mål begränsar de angripna bestämmelserna Bolivarianska republiken Venezuelas möjlighet att utöva vissa rättigheter som den tillerkänns enligt internationell rätt, såsom rätten att förhandla eller ingå avtal med europeiska leverantörer av tjänster och utrustning.

29 Det följer av fast rättspraxis att villkoret att en fysisk eller juridisk person ska vara direkt berörd av det beslut som är föremål för talan, i enlighet med artikel 263 fjärde stycket FEUF, förutsätter att två kumulativa kriterier är uppfyllda, nämligen att den omtvistade åtgärden dels direkt påverkar sökandens rättsliga ställning, dels inte ger mottagarna som ska genomföra åtgärden något utrymme för skönsmässig bedömning, då åtgärden är av rent automatisk karaktär och endast följer av unionslagstiftningen, utan tillämpning av några mellanliggande bestämmelser (beslut av den 8 oktober 2015, Agrotikos Synetairismos Profitis Ilias/rådet, T-731/14, ej publicerat, EU:T:2015:821, punkt 26, och dom av den 13 september 2018, Almaz-Antey/rådet, T-515/15, ej publicerad, EU:T:2018:545, punkt 62).

30 Det ska även erinras om att för att avgöra huruvida en rättsakt medför rättsverkningar, ska avseende fästas bland annat vid rättsaktens syfte, innehåll, innebörd och sammanhang, samt de rättsliga och faktiska omständigheter som ligger till grund för rättsakten (se beslut av den 8 mars 2012, Octapharma Pharmazeutika/EMA, T-573/10, EU:T:2012:114, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

31 I förevarande fall uppställer de angripna bestämmelserna, för det första, ett förbud mot att sälja eller tillhandahålla varje fysisk eller juridisk person, enhet eller organ i Venezuela vapen, militär utrustning eller all annan utrustning som kan användas för internt förtryck, samt utrustning, teknik eller programvara för övervakning. För det andra uppställer de angripna bestämmelserna ett förbud mot att tillhandahålla sådana fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i Venezuela ekonomiska, tekniska eller andra tjänster relaterade till sådan utrustning och teknik.

32 I artikel 20 i förordning nr 2017/2063 begränsas tillämpningen av ovannämnda förbud till unionens territorium, fysiska personer som är medborgare i en medlemsstat, juridiska personer som har bildats eller stiftats enligt en medlemsstats rätt, samt juridiska personer, enheter och organ med avseende på varje form av affärsverksamhet som helt eller delvis bedrivs i unionen.

33 De angripna bestämmelserna uppställer däremot inte något förbud för Bolivarianska republiken Venezuela. De angripna bestämmelserna kan på sin höjd ge upphov till indirekta verkningar för Venezuela, såtillvida att de förbud som gäller för fysiska personer som är medborgare i en medlemsstat och för juridiska personer som har bildats eller stiftats enligt en medlemsstats rätt, skulle kunna medföra att antalet leverantörer som kan tillhandahålla Bolivarianska republiken Venezuela sådana varor och tjänster begränsas.

34 I domen av den 13 september 2018, Almaz-Antey/rådet (T-515/15, ej publicerad, EU:T:2018:545), underkände tribunalen visserligen argumentet att den rättsliga situationen för en enhet med säte utanför unionen inte påverkades direkt av åtgärder som syftade till att förbjuda unionens aktörer att utföra vissa typer av transaktioner med enheten i fråga. Tribunalen fann nämligen att ett förbud för

unionens aktörer att utföra sådana transaktioner kunde jämställas med ett förbud för sökanden i målet att utföra dessa transaktioner med unionens aktörer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 september 2018, Almaz-Antey/rådet, T-515/15, ej publicerad, EU:T:2018:545, punkt 65).

35 Det ska emellertid påpekas att i det mål som avgjordes genom domen av den 13 september 2018, Almaz-Antey/rådet (T-515/15, ej publicerad, EU:T:2018:545), avsågs sökanden uttryckligen i den angripna rättsakten. I bilagan till det angripna beslutet angavs nämligen att sökanden var ett av de företag som det var förbjudet att sälja eller tillhandahålla de ifrågavarande varorna och tjänsterna.

36 I förevarande mål förehåller det sig däremot så att Bolivarianska republiken Venezuela, i egenskap av stat, inte avses uttryckligen och specifikt i de angripna bestämmelserna, på ett sätt som kan jämföras med sökanden i det mål som gav upphov till nyssnämnda dom.

37 I tillägg har rådet med fog gjort gällande att Bolivarianska republiken Venezuela inte kan jämställas med en aktör, såsom var fallet med sökanden i mål T-515/15. Bolivarianska republiken Venezuelas olika sätt att verka kan nämligen inte nedbringas till en rent kommersiell verksamhet, vilket Venezuela har påstått. En stat måste således utöva sina offentliga befogenheter, i synnerhet inom ramen för sina uppdrag inom statliga verksamhetsområden såsom försvar, polis och övervakning. Till skillnad från en sådan aktör vars kapacitet är begränsad till sitt syfte, har Bolivarianska republiken Venezuela, i egenskap av stat, dessutom ett verksamhetsområde som kännetecknas av en oerhört stor mångfald och som inte kan begränsas till en specifik verksamhet. Det mycket stora antalet befogenheter som tillkommer Bolivarianska republiken Venezuela innebär att den skiljer sig från en aktör som vanligtvis bedriver en viss ekonomisk verksamhet, och som omfattas av en restriktiv åtgärd.

38 Det framgår dessutom av rättspraxis att sådana förbud som de som uppställs i de angripna bestämmelserna inte direkt kan påverka situationen för aktörer som inte är verksamma på de berörda marknaderna (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 6 september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, T-18/10, EU:T:2011:419, punkt 79). I domen av den 13 september 2018, Almaz-Antey/rådet (T-515/15, ej publicerad, EU:T:2018:545, punkt 66), konstaterade tribunalen just att sökanden var ett bolag som var verksamt inom den försvarssektor som avsågs i de relevanta bestämmelserna i den angripna rättsakten.

39 I förevarande mål har Bolivarianska republiken Venezuela inkommit med uppgifter från Eurostat, av vilka det framgår att det sammanlagda värdet av handelstransaktioner med Venezuela avseende de varor som omfattas av de angripna bestämmelserna uppgick till 76 miljoner euro 2016, 59 miljoner euro 2017, och att det var noll 2018.

40 Dessa uppgifter visar visserligen att de angripna bestämmelserna är effektiva, men de bevisar likväl inte att Bolivarianska republiken Venezuela, genom att köpa de ifrågavarande varorna och tjänsterna, agerade i egenskap av en enhet som kan likställas med en ekonomisk aktör som är verksam på marknaderna för dessa varor och tjänster, och inte inom ramen för sina statliga verksamhetsområden.

41 I avsaknad av en handling, såsom ett avtal, som Bolivarianska republiken Venezuela hade kunnat förebringa för tribunalen, förefaller dess möjlighet att inleda ett rättsförhållande med aktörer inom unionen vara rent spekulativ och endast kunna resultera i framtida och hypotetiska förhandlingar. De förbud som införts genom de angripna bestämmelserna kan således inte i sig anses påverka Bolivarianska republiken Venezuelas rättsliga ställning.

42 Bolivarianska republiken Venezuela har visserligen erinrat om att det följer av fast rättspraxis att om en unionsrättsakt hindrar en juridisk offentlig person från att utöva sin befogenhet på det sätt som den önskar, så innebär detta att dennes rättsliga ställning direkt påverkas och att den berörs direkt av nämnda rättsakt.

43 Den praxis som Bolivarianska republiken Venezuela har hänvisat till har emellertid tillämpats i mål avseende regionala myndigheters beviljande av statligt stöd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 mars 1988, Exécutif régional wallon och Glaverbel/kommissionen, 62/87 och 72/87, EU:C:1988:132, punkterna 6 och 8, dom av den 30 april 1998, Vlaamse Gewest/kommissionen, T-214/95, EU:T:1998:77, punkt 29, och dom av den 26 november 2015, Comunidad Autónoma del País Vasco och Itelazpi/kommissionen, T-462/13, EU:T:2015:902, punkt 34), avseende jordbruk och avgifter på jordbruksprodukter vilka påförts en framtida medlemsstat före dessanslutning till unionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juni 2009, Polen/kommissionen, T-257/04, EU:T:2009:182, punkterna 56–58), och även avseende en reglering av biltrafik (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 2018, Ville de Paris, Ville de Bruxelles och Ayuntamiento de Madrid/kommissionen, T-339/16, T-352/16 och T-391/16, under överklagande, EU:T:2018:927, punkt 50). I samtliga ovannämnda mål medförde de aktuella rättsakterna emellertid att de offentliga juridiska personer som var parter i målen begränsades vid utövandet av sina materiella befogenheter. I förevarande fall uppställer de angripna bestämmelserna däremot inte ett direkt förbud för Bolivarianska republiken Venezuela att köpa och importera den avsedda utrustningen eller erhålla tjänsterna i fråga. Bestämmelserna påverkar inte Bolivarianska republiken Venezuelas förmåga att utöva sina suveräna rättigheter över de områden och tillgångar som faller under dess jurisdiktion, och ingenting i förordning 2017/2063 ger vid handen att rådets avsikt var att förminska Venezuelas rättskapacitet. Med beaktande av varje stats – eller sammanslutning av staters – rätt att självständigt avgöra hur den eller de avser att upprätthålla sina ekonomiska förbindelser med tredjeländer, utgör de ifrågavarande åtgärderna på sin höjd en indirekt begränsning av Bolivarianska republiken Venezuelas möjligheter i detta avseende.

44 Mot bakgrund av ovanstående kan det konstateras att Bolivarianska republiken Venezuelas rättsliga ställning inte påverkas direkt av de angripna bestämmelserna.

45 Bolivarianska republiken Venezuela har vidare gjort gällande att de angripna bestämmelserna reducerar de ekonomiska och finansiella förbindelser som Venezuela har med företag i unionen. Bolivarianska republiken Venezuela har hävdat att en sådan ekonomisk effekt ska beaktas vid bedömningen av huruvida Venezuela har talerätt.

46 Det är riktigt att tribunalen, i sin dom av den 3 maj 2018, Distillerie Bonollo m.fl./rådet (T-431/12, under överklagande, EU:T:2018:251, punkterna 51–53), vilken Bolivarianska republiken Venezuela har hänvisat till, slog fast att även om den direkta påverkan var begränsad till att avse rättsverkningar, borde en talan som väckts av en tillverkare i unionen mot en förordning om införande av antidumpningstullar alltid avvisas, och detsamma skulle gälla en talan som väckts av en konkurrent till mottagaren av ett stöd som förklarats vara förenligt med den inre marknaden efter det att det formella granskningsförfarandet avslutats, samt en talan som väckts av en konkurrent mot ett beslut att förklara en koncentration förenlig med den inre marknaden. I dom av den 13 september 2018, NK Rosneft m.fl./rådet (T-715/14, ej publicerad, under överklagande, EU:T:2018:544, punkterna 80 och 81), och dom av den 13 september 2018, Gazprom Neft/rådet (T-735/14 och T-799/14, EU:T:2018:548, punkterna 88, 89 och 97), vilka just avsåg restriktiva åtgärder, fann tribunalen dessutom att, för att visa att personer som angetts med namn i de aktuella rättsakterna, och som med hjälp av handlingar som förebringats tribunalen hade styrkt att de var verksamma på den marknad som berördes av exportrestriktionerna i fråga, var direkt berörda skulle hänsyn inte enbart tas till restriktionernas verkan på personernas rättsliga ställning, utan även till den faktiska verkan de hade på dessa personer.

47 Det framgår emellertid av punkterna 37–40 ovan att Bolivarianska republiken Venezuela inte har visat att den ska likställas med en ekonomisk aktör som är verksam på marknaden för de varor och tjänster som avses i de angripna bestämmelserna.

48 Den omständigheten att de angripna bestämmelserna förbjuder aktörer med säte i unionen att ha ekonomiska och finansiella förbindelser med varje fysisk eller juridisk person, enhet eller organ i Venezuela kan följaktligen inte leda till slutsatsen att dessa bestämmelser direkt berör Bolivarianska republiken Venezuela, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

49 Bolivarianska republiken Venezuela har slutligen påpekat att om den nekas talerätt skulle den berövas allt domstolsskydd, eftersom den i avsaknad av nationella genomförandeåtgärder inte kan väcka talan vid medlemsstaternas domstolar.

50 Det ska likväl erinras om att de sakprövningsförutsättningar som anges i artikel 263 fjärde stycket FEUF visserligen ska tolkas mot bakgrund av rätten till ett effektivt domstolsskydd, men även att denna rättighet inte kan leda till ett kringgående av de i förutsättningar som uttryckligen föreskrivs i EUF-fördraget (se beslut av den 28 september 2016, PAN Europe m.fl./kommissionen, T-600/15, EU:T:2016:601, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

51 Talan ska följaktligen avvisas i den del den avser de angripna bestämmelserna.

Talan i den del den avser ogiltigförklaring av beslut 2018/1656 och genomförandeförordning 2018/1653 sedan den justerats

52 Bolivarianska republiken Venezuela har gjort gällande att artikel 1 led 1 i beslut 2018/1656 medför en ändring av artikel 13 första stycket i beslut 2017/2074, så att dess giltighetstid förlängs till den 14 november 2019. Bolivarianska republiken Venezuela har hävdat att enligt skäl 2 i beslut 2018/1656 antogs detta beslut om förlängning ”[p]å grundval av en översyn” av beslut 2017/2074. Bolivarianska republiken Venezuela har även hävdat att genomförandeförordning 2018/1653 antogs efter en omprövning av situationen i Venezuela, i enlighet med artikel 17.4 i förordning nr 2017/2063. Det följer således av beslut 2018/1656 och genomförandeförordning 2018/1653 att Bolivarianska republiken Venezuela kommer att omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i beslut 2017/2074 och i förordning 2017/2063 i ytterligare ett år. När den rättsakt som ursprungligen angripits förlängs genom en påföljande rättsakt under förfarandets gång, bör denna påföljande rättsakt betraktas som en ny omständighet som ger sökanden möjlighet att justera sin talan.

53 Det förhåller sig emellertid så, att eftersom Bolivarianska republiken Venezuela inte är direkt berörd av de angripna bestämmelserna gäller detsamma för genomförandeförordning 2018/1653. Genom den förordningen ändrades nämligen bilaga IV till förordning nr 2017/2063, i dess lydelse efter en första ändring enligt rådets genomförandeförordning (EU) 2018/88 av den 22 januari 2018 om genomförande av förordning 2017/2063 (EUT L 16 I, 2018, s. 6). Bolivarianska republiken Venezuela har emellertid inte bestritt innehållet i nämnda bilaga IV.

54 Det framgår dessutom av artikel 86 i rättegångsreglerna att en sökande i sin justeringsinlaga får framställa ett yrkande om ogiltigförklaring av en rättsakt som har ersatt eller ändrat en annan rättsakt, under förutsättning att sökanden i sin ansökan yrkade att sistnämnda rättsakt skulle ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 januari 2017, Almaz-Antey Air and Space Defence/rådet, T-255/15, ej publicerad, EU:T:2017:25, punkterna 37–39 och där angiven rättspraxis). Såsom rådet har påtalat ändrades beslut 2017/2074 genom beslut 2018/1656, men Bolivarianska republiken Venezuela yrkade inte i sin ansökan att sistnämnda rättsakt skulle ogiltigförklaras.

55 Talan ska följaktligen avvisas även i den del den avser en ogiltigförklaring av beslut 2018/1656 och genomförandeförordning 2018/1653.

56 Av det ovan anförda följer att talan ska avvisas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva de två andra grunder för att avvisa talan som rådet har åberopat.

Rättegångskostnader

57 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

58 Eftersom Bolivarianska republiken Venezuela har tappat målet, ska den förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets rättegångskostnader, i enlighet med rådets yrkanden.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan avvisas.

2) Bolivarianska republiken Venezuela ska förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 september 2019.

Underskrifter